

ISSN 2792 - 1050

வெண்ணிலா

காலாண்டிதழ்.
QUARTERLY.

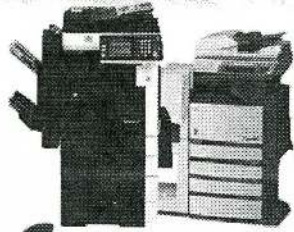
வெண்ணிலா - கவிதை மஞ்சரி.
VENNILA - Poetry Inflorescence.

50/=

2வது ஆண்டு இதழ் 06 - ஜூலை 2022.

Digitized by Noolaham Foundation.
www.noolaham.org

Jesa Grafix

Graphic Designing & Printing

No. 289, Main Street, Maruthamunai

**PHOTOCOPY
TYPESETTING
GRAPHIC DESIGNING
OFFSET PRINTING, LAMINATING
BINDING, STATIONARY
PHONE CARDS
RELOADS
&
MUCH MORE SERVICES
at Cheapest rates.**

075 656 9393

jesagrafix24@gmail.com

வெண்ணிலா

වෙණිලා - කවිතෙ මஞ்சරි.
VENNILA - Poetry Inflorescence.

2வது ஆண்டு... இதழ்: 06 - ஜூலை 2022. ISSN 2792 - 1050

வாசிப்பை மேம்படுத்துவதும், புதிய பல கவிஞர்களை உருவாக்குவதுமே எமது நோக்கம்.

ஆசிரியர்:
கவிஞர் எஸ் ஏ கப்பார்.

முகவர்:
378/2, ஸம் ஸம் வீத,
மருதமுனை - 03 # 32314,
இலங்கை.

மின்னஞ்சல்:
kavignarsagaffar@gmail.com

தொடர்பு:
07 5858 5656 / 077 6968 671.

வட்ஸ்அப்:
077 6968 671.

Digital Printing:

S. A. Jezeem,
Jesa Grafix,
Main Street, Maruthamunai.

Information Technology:

A. G. Afraan Muhammed
(University of Ruhuna.)

Layout Design:

S. A. Abdul Gaffar DICP, DIHE & DJEC.

Published by:

Digital Information System (DIS)

சந்தா விபரம்:

தனி இதழ் ரூபா. 50/=

நான்கு இதழ்களுக்கான ஆண்டுச் சந்தாத் தொகை ரூபா. 200/=,
வெண்ணிலா அலுவலகத்தில் நேரடியாகச் செலுத்த முடியும்.

தபாலில் பெற்றுக்கொள்ள நான்கு இதழ்களுக்கான ஆண்டுச்
சந்தாத் தொகை ரூபா. 340/=

நீங்கள் செய்யவேண்டியது:

Mr. S. A. ABDUL GAFFAR, BANK OF CEYLON, A/C No.: 6106068
என்ற இலக்கத்திற்கு ரூபா. 340/= சந்தாத் தொகையைச் செலுத்திவிட்டு
உங்கள் முகவரி மற்றும் விபரங்களை kavignarsagaffar@gmail.
com என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கோ அல்லது 0776968671 என்ற
வட்ஸ்அப் இலக்கத்திற்கோ அனுப்பிவைக்கவும்.

அட்டடையீல்:

முத்த எழுத்தாளர், கவிஞர் சீரேஷ்ட சட்டத்தரணி எஸ். முத்துமீரான்.

கவிஞர் மஜீதா (மர்ஹூம் அப்துல் மஜீத்).

ஓய்வுநிலை வங்கியாளர், கவிஞர் ஓலுவில் அமுதன் (மர்ஹூம் ஏ. அலாவுத்தீன்).

கிளம் ஊடகவியலாளர் அமர் பாக்கியராஜா மோகனதாஸ்.

உள்ளே...

கிரங்கல்:

- இளம் ஊடகவியலாளர் பா. மோகனதாஸ்5

குறிப்பு:

- கவிஞர் மஜிதா - கவிஞர் குர்ஷித்.....6

தடம் பதித்த முத்த கவிஞர்கள்:

- ஆசான்கள் - கவிஞர் எஸ். முத்துமீரான்.....9
- புகழ்பெற்றவை - கவிஞர் ஒலுவில் அமுதன்.....10

வெண்ணிலாக் கவிதைகள்:

- சொற்கள் கனிகளாயின - கவிஞர் டீன் கபூர்.....11
- அப்பாவின் காற்று - கவிஞர் காரையன் கதன்.....12
- பொருமும் புகை - கவிதாயினி Dr. ஜலீலா முஸம்மில்.....13
- விடியல் தேடிடும்... - கவிஞர் அலியார் TO.....14
- என் கவிதைகளில்... - கவிதாயினி மயிலிறகு மனசு ஷிபானா அஸ்மீம்.....15
- தமிழை விதைப்பவன் - ராஜகவி ராகில்.....16
- என்று தீரும் இந்த... - கவிதாயினி ஹுமதா ஏ கப்பார்.....17
- தொடுகடல் வானம் - கவிஞர் அபூ முஜாஹித்.....18
- சாலையில் மீண்டும்... - கவிஞர் மருதமுனை ஹஸன்.....19
- சருகும் துளிரை... - கவிஞர் வசந்த தீபன்.....20
- உயிர்த்திரியில் ஒளிரும் - கவிஞர் வசந்த தீபன்.....21
- ஊமை எண்ணங்கள் - கவிஞர் ஜி. மு. ஜாசிக் அக்தர்.....22
- பாவம் என் தேசத்து... - கவிதாயினி எம். ஏ. மாஹிரா (ஹில்மா).....23
- பிரிவின் வலி - கவிதாயினி பாத்திமா மிபாஷா (பஸ்னா).....24

படித்தவற்றில் பிடித்தவை:

- சுற்றவள் - கவிஞர் சோலைக்கினி.....25
- பதுக்கல் - சந்தக்கவி முகம்மட்.....26
- ஒடுங்கியிருத்தல் - கவிஞர் தீரன்.....27
- அட்டவணை - கவிஞர் அபார்.....28
- என்றுதான் நிறைவோ? - கவிதாயினி வானம்பாடி முஜா.....29
- கடல் - கவிஞர் மருதூர் ஏ. ஹஸன்.....30
- ஒரு சொறங்கை... - கவிஞர் அலறி.....31
- வெள்ளை வெளேர்... - கவிஞர் அ. முத்துசாமி.....32
- கர்வம் - கவிதாயினி ரிஸ்கா முக்தார்.....33
- மீனா கடன்... - கவிதாயினி பாத்திமா சிமாரா (ஊதாப்பூ).....34
- அன்று இட்ட நெருப்பு - கவிதாயினி பொலிகையூர்க் கோகிலா.....35
- நிலவும் நிலவுகளும் - கவிஞர் தேவதச்சன்.....36

முகநூல் பதிவு:

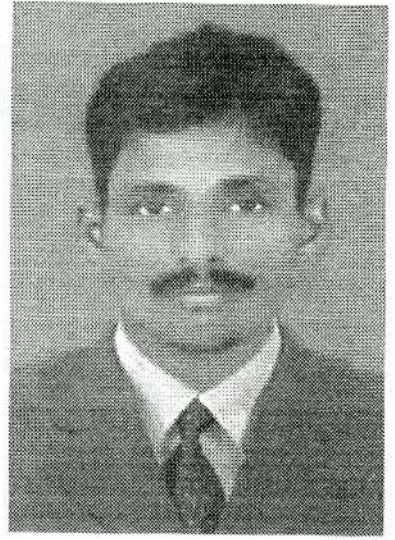
- கவிதை குறித்து... - நியாஸ் குரானா.....37

உங்களிடமிருந்து:

.....38

இளம் ஊடகவியலாளர்

பா. மோகனதாஸ்

துடிப்பான ஓர் இளம் ஊடகவியலாளரின் மரணத் துயர்ச் செய்தி கேட்டு இதயம் ஒரு கணம் துடிக்க மறுத்துவிட்டது.

இலக்கிய நாடகம் மற்றும் அரங்கியற் துறையில் நுண்கலைமானிப் பட்டம் பெற்ற பாக்கியராஜா மோகனதாஸ் அவர்கள் சம்மாந்துறை தேசிய பாடசாலையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்.

ஊடகத் துறையில் காலடி வைத்து மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் தேடல் மூலம் தன் அறிவையும் ஆற்றல்களையும் வளர்த்துக் கொண்டு மக்கள் மத்தியில் பெரும் நன்மதிப்பைப் பெற்ற ஓர் இளம் ஊடகவியலாளராகத் திகழ்ந்தார்.

நாடகக் கலைஞர், ஊடகவியலாளர், எழுத்தாளர், பாடசாலை ஆசிரியர் என பன்முகத் திறமைகளை வெளிக்காட்டிய துறை நீலாவணையைச் சேர்ந்த இளங் கலைஞர் மோகனதாஸ் அவர்கள் சுகயீனம் காரணமாக மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு அங்கு சிகிச்சை பலனின்றி 23-04-2022இல் தனது 34வது வயதில் காலமானார்.

இவரது அயராத முயற்சியாக 67 கலைஞர்களின் நேர்காணல்களை

“படைப்பாக்க ஆளுமைகள்” என்ற பெயரில் தொகுப்பாக திருகோணமலையில் வெளியிட்டு இலக்கிய உலகிற்குப் பெருமை சேர்த்தது மறக்கமுடியாதது.

நாளேடுகளிலும் இணைய வெளியிலும் நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதோடு பல விருதுகளையும் தனதாக்கிக் கொண்டவர்.

2018இல் கிழக்கு மாகாண “பல்துறைக் கலைஞர் விருது” வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இவர் எமது “வெண்ணிலா” கவிதை மஞ்சரியின் வாசகர் என்பதோடு அவ்வப்போது சிறந்த பல கருத்துகளையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு பேரபிமானி.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய நாமும் வல்ல நாயனைப் பிராத்திப்போம்.

•••

கவிஞர் மஜிதா.

- கவிஞர் குர்ஷித்.

கட்டுரையாளர் கவிஞர் ஏ. எம். குர்ஷித் அவர்கள் கவிஞர் மஜிதா அவர்களின் புதல்வர். தனக்கே உரிய மொழியுடன் கவிதைகளைப் படைத்துவரும் மிகச் சிறந்த படைப்பாளி. அவரது ஏனைய முகநூற் பதிவுகள் அவருக்கே பொருத்தமான இலாவகத்தன்மை கொண்டவை. அவரது பல்கலைக்கழக நண்பர்கள் அடிக்கடி கூறுவதுபோல் குர்ஷித் பழகுவதற்கு மென்மையும் இனிமையும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றவர். ஜனவரி 2012இல் வெளிவந்த அவரது “விசித்திரங்களால் நிறைபட்ட உலகு” கவிதைத் தொகுப்பு இலக்கிய ஆர்வலர்களிடையே பெரிதும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

இயற் பெயர் அப்துல் மஜித். 1945களில் பிறந்தவர். மூன்றரை வயதில் தந்தையை இழந்த அவர் தாய் வழி மாமாவின் பராமரிப்பிலாகிறார். வகுப்பில் முதலாம் இரண்டாம் பிள்ளையாக வந்து கொண்டிருந்த அவரின் கல்விக்கு வறுமை தடையாக அமைந்து விட படிப்பு நான்கின் அரைப்பகுதியோடு நின்று விடுகிறது. வறுமையின் கோர்ப்

பிடி வாலிபத்தை தொடும் காலத்துக்கு முன்பதாகவே அவரை தொழிலில் தள்ளி விடுகிறது. நெசவு அவரது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை தின்று முடிக்கிறது. அவர் நெசவாளியாகவும் நெசவை வழி நடாத்தும் முகாமையாளராகவும் இயங்கத் தொடங்குகிறார்.

1969களின் இறுதிப் பகுதியில் இள வயதிலேயே மருதமுனை

நூலகத்தில் தொண்ணூற்று
நான்காவது அங்கத்தவராகிறார்.
வாசிப்பின் தொடர்ச்சி
அவரைஇலக்கியத்தின்பால்
தள்ளி விடுகிறது.

கவிதைகள் எழுதிப் பார்க்க
தொடங்குகிறார். 1974களில்
அவர் பூவும் பொட்டும்
மங்கையர் மஞ்சரிக்கு தனது
உத்தியோக பூர்வமான முதல்
கவிதையை அனுப்புகிறார்.
பெண்களை முன்னிறுத்தி
ஒலிபரப்பாகும் அந் நிகழ்ச்சியில்
ஆண் பெயரில் அனுப்பி
வைத்தால் ஒலிபரப்பாகுமா?
என்ற தயக்கத்தால் அவர்
“மஜிதா” என்ற புனைபெயரை
பயன்படுத்துகிறார். தாயின்
பெருமையை பேசிய அக்
கவிதை ராஜேஸ்வரி
சண்முகத்தின் குரலில் ஒலித்து
ஓய்ந்தது. பின்னாட்களில்
“மஜிதா” என்ற அப் பெயரே
இலக்கிய வெளியுள் நிலைத்தும்
போனது. 2006கள் வரை
இலக்கிய பரப்புள் விட்டு
விட்டு இயங்கிய மஜிதாவின்
கவிதைகள் பூவும் பொட்டும்
மங்கையர் மஞ்சரி, ஒலி
மஞ்சரி போன்ற ஒலி வழி
நிகழ்ச்சிகளிலும் தினகரன்,
தினபதி, வீரகேசரி, சமாதானம்,
அல்-மருதமுனை போன்ற அச்சு

கவிஞர் மஜிதா

(1945 - 2022)

ஊடகங்களிலும் பிரசுரமாகின. அவர் எழுதிய கவிதைகளை அவரது பிள்ளைகள் தொகுத்து “சிப்பி ஈன்ற முத்து” என்ற பெயரில் புத்தகமாக்க முயன்றபோதும் அது அச்சுக்கு போகும் முன்பே நின்று போனது.

சமூக செயற்பாடுகளிலும் நிகழ்வுகளிலும் பங்குதாரராக தன்னை முன்னிறுத்தி செயற்பட்ட அவர் மஸ்ஜிதுல் ஹிதாயா என்ற பள்ளி வாசலின் செயலாளராக பணியாற்றியுள்ளார். அல் ஹிதாயா என்ற மீனவர் சங்கத்தில் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மிக அண்மித்த ஒரு தொகைக் காலம் செயலாளராக இயங்கியிருக்கிறார்.

ஆத்மிகத்தில் அதீத ஈடுபாடுடைய அவர் 1997களில் இருந்து “மத்ரசதுல் இல்ம்” என்ற பெயரில் மார்க்க வகுப்புகளை நடாத்துகிறார். அதன் வழியாக சமூகத்தில் ஆரோக்கியமான அறுவடைகளை உற்பத்திக்குகிறார். அதுவே அவருக்கு திருப்தியாக அமைந்து விட 2004 இன் சுனாமிவரை அவர் அதனை

வழி நடாத்துகிறார்.

சுனாமியாலும் அதன் பாதிப்புகளாலும் இழப்புகளாலும் நின்று போன அக் கற்கை வகுப்பை அனேக பெற்றோர்களின் வலியுறுத்தலால் வரையறுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான தொகையினராக்கி 2007கள் வரை இயக்குகிறார்.

தனக்கு வாய்க்காத கல்வியின் வீச்சத்தை தன் பிள்ளைகளிடம் சேர்க்க அவர் பாடுபட்டு அதில் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளாமளவுக்கு வெற்றியும் கண்டார். திட்டமிடுதலையும் தனது செயற்பாடுகளின் முக்கிய பகுதிகளை எழுத்து வடிவ ஆவணமாக்குதலையும் வழக்கமாக்கிக் கொண்ட அவரை நோய் சுறு சுறுப்பீனம் என எதுவும் அண்டியதில்லை.

இருந்தும் 2022களில் எதிர்பாராத நோயில் விழுந்து இருபது நாட்கள் வைத்தியசாலை தரிப்பின் பின்னதாக வீடு திரும்பிய அவர் ஜனவரி பதினான்கு இரண்டாயிரத்து இருபத்திரண்டின் ஒரு நள்ளிரவில் வபாத்தாகிறார்.

தடம் யதித்த முத்த கவிஞர்கள்.

ஆசான்கள்

- கவிஞர்
எஸ். முத்துமீரான்.

கல்விக்கு வித்திட்டு காலமெல்லாம்
நல்லவனாய் வாழ்வதற்கு வழியும் காட்டி
கண்ணியத்தின் இருப்பிடமாய் வாழுகின்ற
நல்லாசான் எல்லோர்க்கும் இரஞ்சுவோமே.

எத்தனையோ ஆசிரியர் இருந்திட்டாலும்
சத்தியத்தின் வழிநடந்து சான்றோனாக
பக்தியுடன் வாழ்ந்துலகில் சேவைசெய்த
பண்பாளர், நல்லவரே குருவாவார்.

அடுத்தவரின் பிள்ளைகளின் தலை தடவி
அன்போடு கல்வியினை ஊட்டுகின்ற
ஆசிரியர் ஒருபோதும் அழிவதில்லை
அவர் நாமம் எப்பொழுதும் நிலையானதே.

ஊணின்றி உறக்கமின்றி உழைத்துழைத்து
ஓடாகிப் போனபின்பும் மாணவர்க்காய்
ஓயாது பாடுபடும் ஆசான்களை
ஒருபோதும் மறவாது உலகமென்றும்.

•••

நன்றி:
கவிஞர்
எஸ். முத்துமீரான்
அவர்களின்
'அண்ணல் வருவானா?'
கவிதைத்
தொகுப்பிலிருந்து.
வெளியீடு:
நேர் நிரை,
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை.
டிசம்பர் 2008.

புகழ்பெறவே!

நெஞ்சிலே நஞ்சு விளைந்திருக்கு
நிதமும் எண்ணம் பிழைத்திருக்கு
அன்பை நீயும் அறிவாயோ
அகிலம் செழிக்கும் அதனாலே!

தீயதாய் எண்ணம் வேண்டாமே
திருந்திசெயலை நலமாக்கி
வருந்தும் மாந்தர்க் குதவிடவே
வாழ்வில் உயர்வுதான் வருமே!

கணவன் மனைவி உறவைப்போல்
கண்ணில் மணியின் ஒளியைப்போல்
உதவி வாழ்ந்தால் உலகினிலே
உயர்வு மாந்தர்க்கனைவருக்கும்!

பெரியோர் சிறியோர் பேதமின்றி
பிறவியில் யாவரும் சரிசமமாய்
பேணி வருவதால் பெருமுயர்வு
பேதம் பிரிவு அடங்கிவிடுமே!

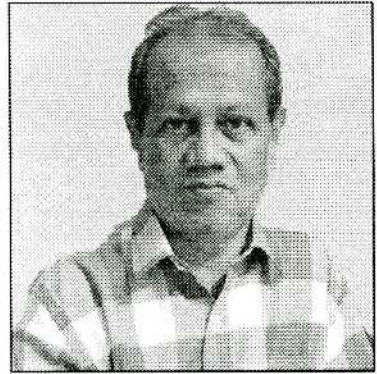
உழைப்பாளி இன்றோல் உலகினிலே
உயர்வு உண்டோ சொல்லிடுக
பிழைக்கும் மாந்தர் அனைவருமே
பெரிதாய் நினைக்கவரும் பலனே!

அடங்கா வார்த்தை பேசுவதால்
அடங்கார் மாந்தர் உணர்வீரோ
வரம்தான் கொடுத்து இருந்தாலும்
வளைந்து பேசும் புகழ்வருமே

மாந்தரை இகழ்தல் மதியற்ற
வீண்பழி என்பேன் உணர்ந்திடுக
தவறுகள் நீங்கி திருந்திடவே
தரணியும் உன்னை புகழ்ந்திடுமே.

(வீரகேசரி வாரவெளியீடு.)

- கவிஞர்
ஒலுவில் அமுதன்.

நன்றி:

கவிஞர் இலக்கியச்
சுடர்மணி ஒலுவில்
அமுதன் அவர்களின்
'ஒலுவில் அமுதன்
கவிதைகள்' கவிதைத்
தொகுப்பிலிருந்து.

வெளியீடு:

ரக்ஸானா வெளியீட்டகம்,
அக்கரைப்பற்று,
ஓக்டோபர் 2004.

சொற்கள் கவிதையாயின.

MDAமரத்தில் காய்த்த சொற்களைக்
கனிகளாக அடுக்குகிறேன்.
மீண்டும் கனிகள் சொற்களாக முளைத்து
மரங்களாயின.

காய்த்த சொற்களை
காக்கைகளும்
அணில்களும்
வெளவால்களும் மேயத்தொடங்கின.

சொற்கள் கொட்டைகளாகி
வீழ்ந்ததைப் கவனித்திருந்த
வீட்டுக்காரன் ஆகிய நான்
மாஞ்சோலையை உருவாக்கினேன்.

அதில் பழங்களை ஒன்று சேர்த்து சொற்களாக்கி
புதிய வகை அகராதியை உருவாக்க
ஓர் அச்சகத்தாரைச் சந்தித்தேன்.
இப்போது அச்சகத்தார் மரணித்து
பல காலம்.

•••

அப்பாவின் காற்று

அப்பாவின் பீ மூத்திரம்
எல்லாம் அகற்றி படுக்கை புண்ணை
பார்க்கையில்
பாரம் கொள்கிறேன்.
வடிந்து கிடக்கும் கடவாயை துடைத்து
அவரின் பழைய முகத்தை உருவாக்க
முடியாமல்
அசைவிழந்து கிடக்கும்
கால்களில் திரண்டு வரும் வியர்வை
எச்சங்களை கழுவி விட்டு
ஆடை மாற்றி அழகு பார்க்கிறேன்.
அப்பா இப்போது சிரிக்கிறார்
ஒரு வாசம் வீசுகிறார்.
இறங்காத பாரம் கொஞ்சம்
இறங்கிப்போக அப்பா நடந்த பாதையில்
நடக்கிறேன்.
அப்பாவின் கத்தரிக்கோலும் சவரக்கத்தியும்
எனக்காக காத்திருப்பது போல்
கரம் நீட்டி அழைக்கின்றது.
தழுவுகிறேன் விரல்களால்
முத்தமிட்டு தழுவுகிறேன்.
களவற்ற தொழிலில் களவு போன மனம்
கழிசடையையும் நேசித்து போக
அப்பாவின் பெயரை உரக்க
சொல்கிறேன்.
அவரின் வாசம் இப்போது என் காற்றில்
மலர்கிறது.
நடக்கிறேன் நடக்கிறேன்
நாளை மறுநாள் என நீளும் அப்பாவின்
காற்றில் வாசத்தை மட்டும் தெளித்தபடி.

•••

பொருடும் புகை

எனது அழகை
ஆத்மார்த்தமானது
அது யாருக்கும் கேட்பதில்லை
பூவொன்று மலர்தல் போல
மொட்டொன்று வெடிப்பது போல
நிசப்தமாக
ஆனால் அனேக அதிர்வுகளுடன்

எனது அழகை யாருக்கும்
தெரிவதில்லை
சமுத்திர அடியாழத்தின் குமிழியாய்
அது புதைந்து கிடக்கும்
அது மேல் வரும் பாதை
யாருமறிவதில்லை
ஓசையின்றிய அதன் பயணம்
யாருக்கும் தெரிவதில்லை
ஆனால் அதிக அழுத்தங்களுடன்
அதீத உள்ளத் தேக்கங்களுடன்

எனது அழகை யாரையும்
காயப்படுத்துவது இல்லை
தழுவும் தென்றல் போல
ஓசையின்றிய மின்னல் போல
அறியாத வேளைகளில்
செறிவான சாரங்களில்
ஒன்றுமே சொல்லாமல்
சென்று விடும்
விண்ணைத் தொட

எனது அழகை எனது
வட்டத்திற்குள் தான்
அது எல்லை தாண்டுவதில்லை
கோடுகளின்
வரையறைக்குள்ளேதான்
ஆயினும்
அதன் அலைகளோ
எண்ணக் கடலுக்குள்
சுழன்றுக் கொண்டிருக்கும்
சுழியாக
இரவின் நடுநிசியில்
ஓசை எழுப்பும் சிறகுகளாக
தன்னந்தனியாக
தாளாத வேட்கையோடு

எனது அழகை எங்கும்
புலப்படுவதில்லை
சருகொன்று மண்ணைத்
தொடுவது போல
காகிதமொன்று காற்றில்
பறப்பது போல
திராணியற்ற தேடல்களோடு
திசைகளின்றிய பயணங்களாய்
நாதியின்றிப் பாதியாய்
பொருடும் புகையாக...

•••

விடியல் தேடிடும் விட்டில்கள்

பறந்து பறந்துதான் உழைத்தாலும் - இன்று
பாதித் தேவைக்கும் போதாதே யென்று
இருந்து வடிக்கிறோம் கண்ணீர் - நாட்டில்
எப்போதான் விடிவுவரும் சொல்வீர்.

தோட்டம்தான் செய்வதற்கு பசளை இல்லை
தொழிற்பேட்டை செய்வதற்கு மின்னூமில்லை
மாடாடு வளப்பதற்கு மருந்தும் விலை - நாட்டில்
மலிவான விலையென்று எதுவுமில்லை.

அரிசுடன் மாவு சீனி ஆனைவிலை
அடுப்பெரிக்கும் வாயுவுக்கும் அதிகவிலை
கரிகளின் தொல்லையினால் ஊர்களிலே - தென்னங்
காலைகளும் அழிந்ததினால் கவலையிப்போ.

விடியலைத் தேடிடும் விட்டில்களாய் - தினமும்
வீதியில் அலையுது மனிதகுலம்
நடிகர்கள் கதிரையில் இருந்து கொண்டு - பொய்
நாளுக்கு நாளொன்று சொல்லுகிறார்.

●●●

என் கவிதைகளில் ஒன்றுமில்லை.

என்
கவிதைகளில்
எதையும் தேடாதீர்கள்

ஆழ்ந்த சிந்தனையையோ
ஏதோ கருப்பொருளையோ
என் கவிதைகளில்
ஆராயாதீர்கள்

நீங்கள்
நினைப்பது சரியே
உண்மையில்
நான் காத்திரமான
எழுத்தாளரில்லைதான்

திரும்ப திரும்ப வாசிக்கும்
படியாகவோ
மெய்மறந்து
சிலிர்த்துப்போகுமளவுக்கோ
என் கவிதைகளில்
ஒன்றுமில்லைதான்

படித்ததும் மனதில்
பதிந்துவிடுமளவுக்கு
என் கவிதைகளில்லை

சமூகத்துக்காய்
சில சிந்தனைகளும்
சமூக அவலங்களுக்காய்
கண்ணீர் துளிகளும்
என் கவிதைகளில்
இல்லைதான்

நீங்கள்
விவாதிக்கவும்
விமர்சிக்கவும்
என் எழுத்துக்களில்
அப்படி முக்கியமாய்
ஒன்றுமில்லை

ஆமாம்
நான்
காத்திரமான
எழுத்தாளரில்லை

அவ்வளவுதான்

எழுத்துக்களைக் கொண்டு
தாகம் தீர்க்கிறேன்

கால நதியை
காலாற கடக்கிறேன்

அவ்வளவுதான்.

●●●

தமிழை விதைப்பவன்.

தமிழை விதைக்கிறேன்
உலகமே விளைந்து கிடக்கிறது

தமிழ் நிழலில் நிற்கிறேன்
உயிரெங்கும் குளிர்க்காற்று
வீசுகிறது

மது குடிப்பவனுக்கு
தமிழின் போதை தெரியாது

எத்தனை எத்தனை
புல்லாங்குழல்கள் வாசித்தாலும்
தமிழ் போலினிமை இல்லை

தமிழ்ச் சொற்களைப் பூக்களாக்க
வேண்டுமென்று தான்
பூஞ்செடிகளின் விருப்பம்

நான் செல்லும் தமிழ்ப் பாதை
நீண்டும் விரிவாகியும் போகிறது

கல்லென்று எடுத்து
தமிழை வீசினாலும்
பூவாய் விழுந்து மலரும்.

●●●

- கவிதாயின்
ஹுமதா ஏ கப்பார் (உயன்வத்தையுரான்).

செவி முழுக்க கேட்கிறது
இலங்கையின் ஓலம்...
விழிக்கும் மனசாட்சி
அதைப் பார்த்து...

அழகான தேசம் தான் அது
இழந்த சோகம் ஏன் அது...

ஈரம் வற்றிய உள்ளங்கள்
இரக்கம் குன்றிய இருக்கைகள்
எல்லாம் செய்த கோலங்கள்
இலங்கையில் இல்லை உறக்கம்...

வாழ்விழந்தோம் நாங்கள்
வலுவிழந்தோம் நாங்கள்
கதி அற்றுப் போகும் நிலையில்
விதி தேற்றி வசிக்கும் இலங்கை...

வரிசையில் வேகும் சொந்தங்கள்
நடு நிசி தாண்டியும் நீளும் பரிதாபம்..
கடும் பசி தாகம் எல்லாமிருந்தும்
வெறும் புசிக்கும் கூட நாதியில்லை இங்கு...

பாலுக்கழும் பச்சிளங்கள்
வேலைக்கலையும் இளசுகள்
பசிப்பிணி தீர்க்கலையும் பெரிசுகள்...

எதற்கு எங்கு அலைந்தாலும்
“இல்லை” என்பது வாடிக்கையாகிப்
போனது இலங்கையில்...

நடுநிசி செய்திகள் எல்லாம்
வில்லை வாசி உயர்வு பற்றி தாராளமாய்...

வீதியெங்கும் மனிதர்கள்
பீதியின்றி அவர்கள்
கொடுங்கோல் ஆட்சி அதனை
தடுங்கள் என்று போராட்டம்...

இலங்கை எங்கும் சோகம்
என்று தீரும் இந்த சாபம்...

●●●

என்று தீரும் இந்த சாபம்...

தொட்கடல் வானம்.

உன்பூவிழி வாசல்
புது வாசிக சாலை
உன்பொன்னெழில் மேனி
என்புன்னகைத் தேசம்

உந்துடியிடை மேலே
கவிக்கொடி வளர்த்தேனே
உன் பொடி நடையோடு
நான் பவனி வந்தேனே

உன் கருவிழியாலே
நான் கவிஞன் என்றேனே
உன் கதையழகாலே
நான் கலை வளர்த்தேனே

உன்னீளர் கூந்தல்
என் நெடும் பனித் தோட்டம்
உன் வாசுடல் ராகம்
பொன் வசந்தத்தின் கீதம்

உன் கொலுசலி நாதம்
என் பாடலின் வேதம்
படர் பார்வையின் ஓரம்
பனித்தூறலின் சாரல்

உன் மென்கதை எல்லாம்
மெருகேற்று மென்பாடல்
உன் மதிமுகம் என்றும்
என் விடி பொழுதாகும்

என் அகவெளி தோறும்
உன் மல்லிகை வாசம்
என் முகவரி யாவும்
உன் பெயரிடை நேசம்

நீ
தொடத் தொடப் போகும்
தொடர்கடல் வானம்
நான்
துடுப்பொடிந் தாலும்
உனைத் தொடர்கிற ஓடம்.

●●●

சாலையில் மீண்டும் ஓடுகிறேன்.

எத்தனை யாம்மைல் கல்லினிலே
எனையவன் பிடிப்பான் தெரியவில்லை
சத்தியம் அதுவே என்றறிந்தும்
சாலையில் மீண்டும் ஓடுகிறேன்

புத்தியை விற்றுத் திரிபவரைப்
புதிரெனப் பார்த்தே வியக்கின்றேன்
நித்தில வாழ்வை எண்ணுகையில்
நீர்த்தது போகுது வாழ்க்கையிங்கே

வித்தகர் யாரோ புரியவில்லை
வேந்தனும் யாரோ விளக்கமில்லை
முத்திரை குத்தி வைத்தவனின்
முடிவினை யாரும் அறிந்ததில்லை

உத்தமர் போன்றே வாழ்பவரின்
உயரிய வாழ்வும் தெளிவில்லை
நித்திலம் காப்போன் தானறிவான்
நேர்த்தியில் வாழ்வோர் நிலையதனை

நர்த்தன மாடும் அரசியலை
நம்பிய யாரும் வாழ்ந்ததில்லை
தத்துவன் என்றே தலைகாட்டித்
தாவியே போனார் தடம்புரண்டார்

எத்தனை யாம்மைல் கல்லினிலே
எனையவன் பிடிப்பான் தெரியவில்லை
சத்தியம் அதுவே என்றிருந்தும்
சாலையில் மீண்டும் ஓடுகிறேன்.

●●●

ஈரூகும் துள்ளை உற்பவிக்கும்.

விடுதலை வேட்கை
போராடத் தூண்டுகிறது
நுகத்தடிகளை முறிக்க வலிவு தருகிறது
நந்தனை எரித்த நெருப்பு
இனி யாரையும் எரிக்காமல் அணைப்போம்
எதிர்ப்பது போராட்டம்
சகிப்பது அடிமைத்தனம்
அடிபணிய நாங்கள் மிலேச்சர்களல்ல
தடை
உடை
கிடைக்கும் விடை
பாழ் நிலத்தின் வழியே பயணிக்கிறேன்
ஆதூரத்துடன் என்னை உற்று நோக்குகிறது
ஏதும் உதவமுடியாத அதன் இயலாமை
வெக்கையாய் கமழ்கிறது
தலையில் பெருஞ்சுமை
தூரம் இழுத்துச்செல்கிறது
சாவகாசமாய் வெற்றிலை மென்றபடி
அமரமுடியவில்லை
சில மனிதர்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள்
சில மனிதர்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டாதவர்கள்
வேண்டுதலும் வேண்டாமையும் அவரவருக்குரியது
மனிதனை நேசிப்பவன்
இயற்கையை நேசிப்பான்
வாழ்க்கையை நேசிப்பான்.

•••

உயிர்த்திரயில் ஒளிரும் பாடல்.

நிலாவை மொய்க்கின்றன
பட்டாம்பூச்சிகள்
புதிய வெண்மலர்
ஆளற்ற வீடு
ஆறாத ரணம்
வலி மொய்க்கும் புரையோடிய புண்
வெள்ளைச்சட்டைகாரன் மனசு தூய்மையானதல்ல
கறுப்புச்சட்டைக்காரன் உள்ளம் அழுக்கானதல்ல
நிறங்களை வைத்து மனசை எடை போடாதே
பிக்குகளை பார்க்கையில் சிரிப்பு வருகிறது
அவர்களின் தோற்றத்திற்காக அல்ல
எதையோ தேடித்திரியும்
அவரின் பாவனைகளுக்காக
மிடிமையும் அச்சமும் இல்லை
உண்மைகள் சொல்வோம்
தீமைகளை முழக்கமிட்டு தூரத்துவோம்
பெண் புவல்ல
பெருமழை
பெருக்கெடுத்தால் ஊழி
அதிகாரங்களுக்கு எதிராய் கிளர்வோம்
அடிபணிய மிருகமல்ல
ஆர்த்தெழும் கடல் நாம்
போராடுகிற மனிதன்தான் வாழ்வை நேசிக்கிறான்
வலிகளையும் வேதனைகளையும் எதிர் கொள்கிறான்
கனவுகளுக்குள் ஒளிந்து கொள்வதில்லை
ஆன்மா கண்கட்டு
அடுத்த ஜன்மம் மனப்பூட்டு
ஏய்ப்பவரின் புதைசேறு.

•••

ஊமை எண்ணங்கள்...

ஓட்டை உடைசல் இல்லாத
மட்டான பேருந்து...

ஏறும் இறங்கும் வழிகள் தெரியாத
பயணிகள் நெரிசல்...

பேருந்து இருக்கை எண் இருபதில்
அமர்ந்திருக்கும் அழகி...

ஓட்டுனர் ஓய்வெடுக்கும் இடத்தில்தான்
தான் இறங்க வேண்டும்

என்றவாறான நடத்துனரிடம் இருந்து
பெற்ற அடையாள பணப்பற்றுசீட்டு...

நின் விழி புருவங்களில் கூட
பிழை செய்யாத முன்பக்க தலைகுனிவு...

சனநெரிசலில் கலவன் பேருந்துகளில்
ஏறி இறங்கும் பெண்களின் தவிப்பை

சுமந்துகொண்டு செல்கிறது
அவளின் ஊமை எண்ணங்கள்...

●●●

பாவம் என் தேசத்து மக்கள்.

மரத்திலிருந்து விழுந்தவனை
மாடு மிதித்த கதையாய்
என் தேசத்து மக்கள்
அழுது புலம்புகின்றனர்.

கொரோனா... கொரோனாவென...
சில வருடங்கள் கடந்துபோக
மனித வாழ்வும் அதனுள்ளே
தொலைந்து போனது.

என் தேசத்திற்கு புதிய சோதனை
பொருளாதார நெருக்கடி
பல மணி நேர மின்வெட்டு
இமயமாய் உயர்ந்த விலையேற்றம்.

காணாமற்போன பால்மா, பெற்றோல்,
டீசல், மண்ணெண்ணெய், எரிவாயு
தொலைந்துபோன கிருமிநாசினி
களவுபோன மில்லியன் டொலர்கள்.

மூவேளை உணவு ஒருவேளையான அதிசயம்
பாவம் என் தேசத்து மக்கள்
நிம்மதி வாழ்வு எங்களுக்கு வருவதெப்போ?
எங்கள் கண்ணீரைத் துடைப்பது யார்?

காலம் பதில் சொல்லட்டும்...

●●●

பிரிவின் வலி.

அன்று என் நிழலாய் நீ
என்னைத் தொடர்ந்தாய்
இன்று என் நினைவாய்
நீ மாறினாய்.

அன்று என் கண்களுக்கு நீ
இமையாய் இருந்தாய்
இன்று என் கண்ணீருக்கு
காரணம் நீ ஆகினாய்.

அன்று என் இதயத்தின்
ஆக்கம் நீ ஆகினாய்
இன்று என் இதயத்தின்
அழிவும் நீ ஆகினாய்.

அன்று என்னைப் பார்த்திட
தினம் ஏங்கிடுவாய்
இன்று என்னைத் தவிக்கவிட்டு
எங்கோ பயணமானாய்.

பத்து மாத நம் காதலுக்குள்
பத்தாயிரம் ஜென்ம பந்தம்.

•••

பாடித்தவற்றில் பிடித்தவை.

- கவிஞர்
சோலைக்கிளி.

உனது கனிமரம்
காய்க்கிறது
பூக்கிறது
நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது
பழம் பழமாக சொரிகிறது
பட்டினிப் பறவைகள் குவிந்து
கத்துகின்றன
பசியாறுகின்றன
சந்தோஷமாக இருக்கிறது என்று
மருண்டுவிடாதே

ஒருநாள் இதற்கும்
காற்றடிக்கும்
அல்லது ஏதோ ஒரு நோய் வரும்
வயதுபோகும்
உனது கனிமரம்
நிரந்தரமானதல்ல
பூத்த பூவெல்லாம்
கனவபோல் உதிர்ந்துவிடும்
பசியாறிய பறவைகளைக் காணுவாயா
இதற்கெல்லாம் அத்தாட்சியாகவல்லவா
இலை பழுத்துக் கொட்டுவது
உனக்குத் தூக்கம்போல
பழுத்த இலை
குப்பையல்ல
ஏதோ ஒரு செய்தியை
உனக்கும் சொல்லும்
சங்கதிக் காகிதம்

நீ காதலன்
உனக்கு உன்னுடைய காதலி
கடிதம் எழுதுகிறாள்

உன்னைவிடக் கற்றவள்போல்
இருக்கிறதே
மரம்.

●●●

கற்றுள்.

உந்துருளி திரவமின்றி
உயிர் போகத் தவிக்கும் - திரவம்
ஊத்துகின்ற நரி பதுக்கி
உறவினர்க்கு விற்கும்

சந்திகளில் யந்திரங்கள்
சத்தம் இன்றிக் கிடக்கும் - திரண்ட
சனக் கூட்டம் பாதைகளில்
சாமம் வரை படுக்கும்

மந்தைகளாய்த் தாவியங்கே
மண்ணெண்ணெய் வாங்கும் - கிழ
மாதர்களும் வீதியிலே
மண்டியிட்டு ஏங்கும்

அந்திவரை கரைந்தவனும்
அணிவகுத்து நின்றான் - மாடி
அடுக்குகளில் இருப்பவனோ
அதை எடுத்துச் சென்றான்

முந்தி வந்தேன் நானென்று
முணு முணுத்தான் கிழவன் - அனல்
மூச்சொன்று விட்டபடி
முறுக்கிக் கொண்டான் உழவன்

பந்தியிலே குவிந்தோர்க்குள்
பகலிரவாய்க் கலகம் - பணம்
படைத்தவனின் மெருகுக்கு
பட்டாளம் விலகும்

குந்தியதாய் ஒருகூட்டம்
குழப்பத்தைக் கொடுக்கும் - அங்கு
குழம்பிய குட்டைக்குள்
குறுக்குவழி எடுக்கும்
சிந்தி வரும் வேர்வை மழை
சினத்தை யெல்லாந் தாங்கி - வெயில்
சித்திரை குடித்தோர்க்கு
நிரம்பவில்லை "டாங்கி".

•••

பதுக்கல்.

உடுங்கியிருத்தல்.

பறந்து விடாதே
என் பட்டாம்பூச்சியே..

உள்ளங்கையில்
நீ எழுதும் ஒரு கவிதை..
எனக்குச் சில
உண்மைகளை சொல்கிறதே..

அற்பப்
புழுவாக இருந்தாய்
கூட்டுக்குள்ளே சிலகாலம்
ஆன்மத் தவமிருந்தாய்

வர்ண வரம் பெற்று
வெளிவந்து சிறகடித்தாய்

இழி பிறவி நானும்
இருட் குகையில் போயிருந்து,
இறைதுதித்தொருநாளில்,

வர்ணச் சிறகுகள் பெறுவேன்
வந்துன்
வாசலில் வட்டமடிப்பேன்..

●●●

அட்டவணை.

ஈண்டு விரலுக்குள் தூரத்தப்படுகிறது வெளிச்சம்!

ஒரு சேவல் கோழிபோல் குந்துவதும் ஏறி மிதிப்பதுமாய் மின்சாரம்!

காற்றாடியாகிறது மரங்கள்
திறக்கப்பட்டு தூரத்தப்பட்ட பறவைகள்
மீண்டும் அடைவு நேரமாக எண்ணி அலைகிறது!

ஊர்மாறி ஊர் சுற்றும் மின்சாரம்
அகப்பட்டவர்கலெல்லாம் இருளுக்குள்!

தொடர்கிறதே இது...
பழக்கப்பட்டவர்கள் போல் எல்லோரும்!

காற்று வைத்து நிற்கிறது கடற்கரை அவதிப்படுவோருக்கு
கொஞ்சமாக.....

நமக்கான நேரம் நெருங்குகிறது
அட்டவணையை பார் வருவதும் போவதும் பற்றி!

●●●

என்று தான் நிறைவே?

ராவணனின் சொர்க்காபுரி
இன்று,
வடிவிழந்து
மாண்டு போன
மண்குதிரையின்
தோற்றக் காட்சிகளோடு

நேற்றுவரை
அதன்
அழகைப் பருகவும்
தொட்டுத் தூக்கி தன்வீடுகளில்
பதுக்கிக் கொள்ளவுமென

கால்பிடித்து
அதன் காதோடு காதலென
புதுக் கவிதை பாடியவர்கள்
ஏராளம்.

இன்றோ
அரியாசனம் ஏறிய
அனைத்து மடையர்களினதும்
அர்த்தமில்லாச் செயற்பாட்டால்
சிறப்பிடம்
உனக்கில்லையென
துரத்தப்படுகிறான்

பாவம்

அவள் கருவறையில்
திரவியம் திருடியவனும்,
இன்று
உலகின் தீரா நோய்
நீயென...
விரல்களை நீட்டித் தடைகளை
பரப்பி வைத்திருக்க

முதுகு கூனியவளின்
முள்ளந்தண்டை நக்கவென
ஆயிரம்
விளம்பரப் பதாகையோடு
விலைபேசக் காத்திருக்கின்றன
காப்ரேட் காலணிகள்

இப்போதும் கூட...
பாரம் சுமக்கும் மனம்
தன்னிறைவு இல்லையென்றாலும்
தடைகள் நீக்கவென
கையேந்துது

இருட்டின் நிறைவும்
பூதாகர விலையேற்றமும்
என்றுதான்
என்னை விட்டுப் போவாயென...?

●●●

கடல்
கதைத்துக்கொண்டே
இருக்கிறது.
காதுகளை
நான்
பொத்திக்கொண்டாலும்.

கண்ணுக்கெட்டிய
தூரத்தில்
கப்பல் ஒன்று
அசைகிறது.
நான் கமந்த
கனவுகளைப் போல.....

இருளின்
நடுவே
நான்
மணல் மீது
கீறும் கோடுகளை
அள்ளிக்கொண்டு
செல்ல வரும் அலைகள்.

எழும்பிச் செல்லும்படி
குத்தாமல்
குத்தும்
குளிர்காற்று.

போராட
கொடுத்த
பணத்தில்
கோல்ட்லிப் சிகரட்
வாங்கிய ஒருவன்
வட்டம், வட்டமாக
புகைவிட்டான்
கடலின்
கப்பல் மறையும்படி.

கடல்
கதைத்துக்கொண்டே
இருக்கிறது.
காதுகளை
நான்
பொத்திக்கொண்டாலும்.
●●●

ஒரு சொறங்கை போர்ச்சம் பஜம்.

மங்கலான மாதப்பிறை
அத்துவான் வெளியில் தெரிகிறது
தலைப்பிறை
இரண்டாம்பிறை
இரண்டில் ஒன்றாக இருக்கலாம்

சொர்க்கத்தின் எழிற்சோலை
நெற்குருவியின் கண்ணில் விரிகிறது
நோன்பிருக்கிறாய்
பசித்திருக்கிறாய்
ஏழுவானம்
முக்கடல்
இருள்குகை
இறைவேதம் அருளிய மாதத்தின்
பிரவாகமாக இருக்கிறாய்

முன்பொரு காலமிருந்தது
பக்கீர் பாவா ரபான் ராகமிருந்தது
ஸலவாத் சப்தத்தின் சாரமிருந்தது
விசாலமிருந்தது
மினாராக்களில் சோடிப்
புறாக்களிருந்தது

இன்றும்
ஆனையிருக்கிறது
அங்குசமில்லாதிருக்கிறது

பக்தியிருக்கிறது
பக்குவமில்லாத பரவசமிருக்கிறது

பெருமையிருக்கிறது
பள்ளிகளில் பனிப்புகார்
படர்ந்திருக்கிறது

உன்னிடம்
எதுவுமில்லாதிருக்கிறது
ஸஹர்
ஒற்றைப்படை இரவு
இப்தார்
தியாகித்திருக்கும் முப்பது
பொழுதுக்குமாக

இப்போது என்னால்
உனக்காக
தரமுடிந்திருப்பது
ஒரு சொறங்கை
போர்ச்சம்பழம்
ஒரு கோப்பை கஞ்சி.
●●●

தட்டுநிறைய நுங்கு
தந்திடுவேன் பங்கு,
துட்டெதுவும் வேண்டாம்
துணிந்தெடுத்து முங்கு.

வட்டவடிவ நுங்கு
வடிவிலிதுவும் தெங்கு,
தொட்டெடுத்துத் தின்றால்
தூய்மைகெடும் நுங்கு.

கண்ணாடிபோல் நுங்கு
கடித்துவிடின் கொங்கு,
திண்ணையிலே அமர்ந்து
தின்றுஅங்கே தங்கு.

குளிர்ச்சிதரும் நுங்கு
கொடுக்காவிடில் பொங்கு,
மிளிற்றுமின்ப உணர்வில்
மேன்மையான நுங்கு.

பளபளக்கும் நுங்கு
பாதரசத்தில் இங்கு,
வழவழன்னு போகும்
வாளிப்பாய் நுங்கு.

அல்வாபோல் நுங்கு
அடுத்தவூரில் எங்கு?
இல்லையென்றே சொல்லும்
இனிமையான நுங்கு.

தோலுரித்த நுங்கு
சுவைமிகுந்த நுங்கு,
தோலோடு கொடுத்தால்
தோளைப்பிடித்துத் தொங்கு!

(தெங்கு - தேங்காய் ,
கொங்கு - தேன்)

- கவிதாயின் ரீஸ்கா முக்தார்.

மனமுடைந்து

ஒரு வீட்டிலிருந்து வெளியேறுபவர்கள்
ஓர் உறவிலிருந்து வெளியேறுபவர்கள்
ஓர் ஊரிலிருந்து வெளியேறுபவர்கள்

தாம்

போனபின்னே

அங்கு

ஏதோவொன்று மாறிவிடும்

ஏதோ ஓரிடம் தானின்று வெற்றிடமாகும்

ஏதோ ஒரு செடி தான் பூப்பதை

நிறுத்திக்கொள்ளும்

ஏதோ ஒரு மேகம்

அங்கு பொழிய மறுத்துவிடும்

என

போகிறபோக்கில்

கொஞ்சம் கர்வமாக நினைத்துக்கொள்கிறார்கள்

அவ்வாறு

நினைத்துக்கொள்வது

அவ்வளவு உற்சாகமாக இருக்கிறது

அந்த உற்சாகத்தின் நிழல் பிடித்து

அவர்கள்

இன்னும் வேகமாக நடைபோடுகிறார்கள்

இருந்தும்

உண்மையில்

அவர்களின்மைக்காய்

வருந்தி

அங்கு

ஓர் இலை கூட அசைவதில்லை

என்பதை

என்றோ ஒரு நாள்

அவர்கள்

அறிய நேர்கையில்

தாளமாட்டாமல்

உடைந்தமுவதைத்தவிர

வேறென்னதான் செய்ய இயலும்

அவர்களால்?

●●●

கர்வம்.

மீளா கடன் கொண்டேன்.

எனக்குள் நகரும் காற்றில்
மெல்லிசை நீ அன்பே
பொழுதெல்லாம் புதைந்து
புதிதாய் தினம் மலர்கிறேன்
உன் காதலால் அன்பே

சிலாகிக்க முடியாத நேசத்தில்
சில துளிகளை மட்டும்
தூவிச் செல்கிறேன் அன்பே
புதினங்களை பொதி கட்டி
புலனாய்வு செய்கிறது
உன் காதலை நெஞ்சம்
நாளெல்லாம் அன்பே

நீ எனக்குள் நகரும் காற்று!
நான் மூங்கிலாக
என்னை நான்
தீயிட்டுக் கொள்கிறேன் அன்பே
தீயிட்ட தங்கமாய்
ஜொலித்துக் கொள்கிறது
என்னுள் உன் காதல் அன்பே

புன்னகைக்க தெரியாத உனக்கு
புண் படுத்த தெரியாது அன்பே
வார்த்தைகளால் மகுடி ஊதி
மயக்கும் வித்தைகளை
கல்லாத களங்கமில்லா
காதலன் நீ என் அன்பே

உன் விழியெனும் சாளரத்தில்
நான் புது யுகத்தில் வாழ்கிறேன்
முப்பொழுதும் அன்பே
ஓப்பில்லா நேசம்மெல்லம்
கொண்டென்னில் சேர்த்து,
தீர்க்க முடியாத கடனில்
ஆழ்த்தி விட்டாய் அன்பே!

•••

அன்று இட்ட நெருப்பு!

அன்றெரித்தார் இலங்கையினை அனுமானார் வாலால்!
அதன்பின்னே எழுதிவைத்த கதையுண்டே அறிவோம்..!
இன்றெரியும் காரணமோ யாரறிவார் பசிப்போர்...
இரப்பதற்கும் கொடுப்பதற்கும் ஏதுமில்லா நாட்டில்!
துன்பமெலாம் தமிழருக்கே என்றிருந்தார் மகிழ்ந்து!
தூண்டலின்றித் தாமாக இறங்கிவிட்டார் எதிர்ப்பில்!
வன்முறைகள் மீண்டுமிந்த நாட்டினிலே தொடங்கி..
வளமழிய அழகுசெடும் அநியாயம் என்னே!

அடுப்பெரிக்க எரிவாயு இல்லையென்றே உச்சி
அனலடிக்கும் வெய்யிலிலே வரிசையினில் நின்று..
நடக்கவிய லாதவொரு வயதான கிழவர்..
நடுவீதி மண்தனிலே விழுந்திறந்தார் கண்டோம்!
நடைப்பயிலும் குழந்தைக்குப் பாலூட்டி வளர்க்க..
நலங்காக்கும் பால்மாவைப் பெற்றுவிட ஏங்கி..
கடைகடையாய் ஏறிவந்தும்
கிடைக்கவில்லை சிறிதும்!
கண்படாது பதுக்கிவைத்தார் பாவிசனோ இங்கே!

போர்முடிக்கக் கோடிகளில் பெற்றுவிட்ட கடனால்..
பொறுப்பின்றி ஒப்பந்தம் போட்டனரே செல்வச்
சீர்கொண்ட அழகுடைய இலங்கையினை ஆள்வோர்!
சீரழிந்து போகுமென்றே அறியாரோ அன்றே..?
வேர்கொண்டார் எம்மண்ணில் மாற்றார்கள் வந்து..
விளைநிலங்கள் தொழிலகங்கள் தமதாக்கிக் கொண்டார்...
பேர்கொண்ட இந்தியாவும் சீனாவும் பறித்துப்
பிரித்துண்ணும் அப்பமாக மாறியதே நாடு.!

அழுகின்றோம் இன்னுமிங்கு மாறவில்லை நிலைமை!
அனல்போல ஏறுதிங்கே விலைவாசி நாளும்!
கொளுத்துகிறார் கோபத்தில் நாட்டினையே மக்கள்!
கூடியவர் வயிறெரியச் சாபங்கள் இட்டார்!
விழுந்ததெங்கள் நாணயத்தின் நிலையான உறுதி!
வென்றதொரு வெளிநாட்டுப் பணத்தினது தகுதி!
தொழுதவினம் கொன்றுவிட்ட பாவமெல்லாம் இன்று..
துன்பத்தின் பெருநெருப்பாய் மாறியதோ அறியோம்.!

●●●

நிலவும் நிலவுகளும்.

எங்கள் ஊர் சிற்றூரும் அல்ல
பேரூரும் அல்ல
எங்களுரில் நான்கு கிணறுகள்
மூன்று ஊருணிகள்
ஒவ்வொரு இரவும்
எங்களுரில் ஏழு நிலவுகள் வந்து
அழகு கொள்ளை கொள்ளும்
தண்ணீரில் கல் எறிந்து
ஒரே நிலவை
ஆயிரம் நிலவாய்
ஆக்குவோம் நாங்கள் சிறார்கள்.
வெறுமனே பொறுமை காத்து
ஆயிரம் நிலவுகள்
ஒரே நிலவாய் கலப்பதை
பார்ப்பார்கள் பெரியவர்கள்
இப்போது ஊருணியை
பஸ்நிலையங்கள் ஆக்கிவிட்டார்கள் .
மேலும்
கிணற்றை மூடி
குப்பைத்தொட்டியாக மாற்றி விட்டார்கள்.
இப்போது தனியான ஒரு நிலவு
எங்கள் ஊர் மேலாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

•••

f ழுதுட பதிவு

கவிதை குறித்து...

- றியாஸ் குரானா.

தமிழில் இலக்கியம் குறித்து அதுவும் கவிதை குறித்து மிகத்தீவிரமான ஒரு உரையாடல் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக பிற மொழிகளில் அப்படியானதோர் உரையாடல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல. பல வகையான கவிதைப் போக்குகள் நிலவுகிற சூழலில் கவிதை குறித்து எந்தப் பேச்சும் இல்லாதிருப்பது கவலை தருகின்ற ஒன்றே என்பதை சுட்டிக்காட்டவே இதைச் சொல்கிறேன்.

தமிழில் கொண்டாடப்படும் கவிதைகள் பழகப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. கள்ள மௌனம் நிலவுவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு இங்கு பலரால் முன்வைக்கப்படுகிறது. அது உண்மையல்ல. அது வெறும் மௌனம்தான். கவிதை குறித்து உரையாடல் எதுவுமில்லாத ஒரு இடத்தில் நிலவக்கூடிய மௌனம்தான். கவிதை குறித்த புரிதல்கள் விவாதிக்கப்படும் இடத்தில் இந்தக் குற்றச்சாட்டு நியாயமானதே. இங்கு அல்ல.

தன்னைக் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை தனது உள்ளடக்கமாக கொண்டிருக்கும் மன ஆதங்கம்தான் இந்த கள்ள மௌனம் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு பின்னால் இருக்கிறது. கவிதையை உருவாக்குவதற்கும், அதைப் பற்றி புரிந்து கொண்டிருப்பதற்கும் இடையிலான சிக்கல்களை பற்றி விபரிப்பதாகவே இந்த சொல் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

விவாதிக்கப்படாமலும், கவிதை குறித்த பன்மையான புரிதல்கள் முன்வைக்கப்படாமலும் ஏதோ பழக்கப்பட்டுப்போன மன ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துவது மாத்திரமே கவிதை குறித்த விமர்சனமாகவோ, புரிதலாகவோ இருக்க முடியாது. என்னைக் கேட்டால் தமிழில் கவிதைச் செயல் மிகப் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக்கிறது என்பேன். அது மாத்திரமன்றி பின்தங்கிய பார்வையுடையவர்களினாலே கவிதைகள் பாராட்டப்படுகிறது என்றும் சொல்வேன். பின்தங்கிய என்ற சொல் தமிழ் கவிதைகளை பொருட்படுத்தத்தக்கவையன்று என கருதும் சொல்லாக பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால், உரையாடப்படும் போது எவ்வளவு தூரம் பழகப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதையே இங்கு முக்கியமானதாக கருதுகிறோம் என்பதும் வெளிப்படும் என்பதை தெரிவிக்கவே இந்தச் சொல்லை பயன்படுத்துகிறேன்.

கவிதைச் செயலின் தொழில் நுட்பங்களை அறவே கருத்திற் கொள்ளாத ஒரு கவிதை லயிப்பு தமிழில் மேலோங்கியிருக்கிறது. இது நல்ல விசயமல்ல.

31-03-2022.

•••

உங்களிடமிருந்து

- இனிய நல் வாழ்த்துகள்.
- கவிஞர் தமிழ் நெஞ்சம் அமின், ஆசிரியர், தமிழ் நெஞ்சம் மாத கிதழ், பிரான்ஸ்.
- கடினமான பணி.
தற்போது ஊரிலிருந்து வெளிவரும் ஒரே சஞ்சிகை.
- கிலக்கிய விமர்சகர், கலாநதி பிரதெளஸ் சத்தார், மருகமுனை.
- வாழ்த்துகள்.
- கவிஞர், ஓவியர் எம்எம்எம் பாஸில், கொழும்பு.
- வாழ்த்துகள்.
- எச். எல். நஜீமுத்தீன், ஓய்வூதியை முகாமையாளர், கிலங்கை வங்கி, மருகமுனை.
- உங்கள் பணி தொடர வாழ்த்துகள்.
- கவிஞர் கலைமாலெவ்வை சின்னத்தம்பி, பொத்துவில்.

- வாசலில் விழுந்த "வெண்ணிலா"
கவிதைகளுக்கான காலாண்டிதழ்-5 கிடைக்கப்பெற்றது.
28 கவிதைகளின் அடையாளமாக "வெண்ணிலா" பிரகாசிக்கின்றது.
முகப்புக் கீறல், பின் குறிப்பு, நிழற்படங்கள் ரசனைப்படுத்தல் அம்சமாய் உள்ளன.
புரட்டப்படும் 40 பக்கங்களுக்குள் படைப்பாளிகளின் எழுத்துலகம் விரிந்து செல்கிறது. பன்முக ஆளுமை செ.கணேசலிங்கனின் நிழற்படமும் அவர் பற்றியதான எழுத்தும் பின்நகர்த்திப் பார்க்கவைக்கிறது.
தேசத்தின் அசாதாரண சூழலிலும் வெண்ணிலாவின் தொடர்வருகை நமது கைதட்டல்களைப் பெறுகின்றன.
சொல்லி முடிப்பதாயின் வெண்ணிலா கவிதை மஞ்சரி இலக்கிய வானில் ஒரு பௌர்ணமி.
- கவிஞர் மருகமுனை வீஜீவ்.
- "வெண்ணிலா" கவிதை மஞ்சரி பல புதிய கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் கடந்தகால கவிஞர்களின் புகைப்படங்களுடன் கவிதைகளையும் படைத்து வெளிவந்துகொண்டிருப்பதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைவதோடு, அடுத்து வரும் "வெண்ணிலா" வெளியீடுகள் மேலும் சிறப்பானதாக அமையவேண்டுமென வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன்.
- கவிஞர் த. நடேஸ், பெரியந்லாவணை.

விடைநீர்ப்பெற்று ஓயிடைத் தொடுப்புரூர்

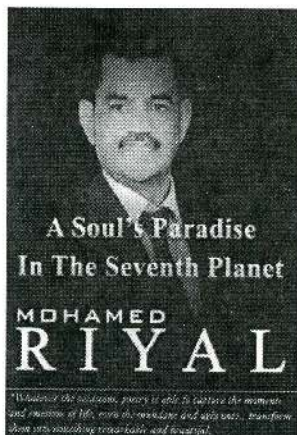
நூல் : கட்டு விரல்
 தொகுப்பாசிரியர்: சம்மாந்துறை மஷூரா
 பக்கங்கள் : 122
 பதிப்பு : டிசம்பர் 2021
 விலை : ரூபா. 500/=
 வெளியீடு : ஸ்ரீலங்கா பெண் கிளப்
 தொடர்பு : 0770696559

நூல் : நுதிகளின் தேசிய கீதம்
 ஆசிரியர் : சம்மாந்துறை மஷூரா
 பக்கங்கள் : 152
 பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 2021
 விலை : ரூபா. 600/=
 வெளியீடு : முகில் பதிப்பகம்
 தொடர்பு : 0770696559

நூல் : பாண்டியூரன் கவிதைகள்
 ஆசிரியர் : கவிஞர் பாண்டியூரன்
 பக்கங்கள் : 284
 பதிப்பு : டிசம்பர் 2020.
 வெளியீடு : பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கிழக்கு மாகாணம்.

Book : A Soul's Paradise In The Seventh Planet
 Author : Poet Mohamed Riyal
 Pages : 222
 Published in: 2021
 Price : SLR: 4000/= US\$: 19.80
 Publisher : Alish Media, Maruthamunai.
 Contact : +94 76 5343138

கல்முனை மாநகரில் (அமானா வங்கி முன்பாக) ...

- நேரடியாக சகலவிதமான விமான பயண முக்கற்களை உடனடியாக பெற்றுக் கொள்வதோடு
- Budget & Economy வெளிநாட்டு சுற்றுலா ஏற்பாடுகள் (India, Maldives, Thailand & Europe)
- வெளிநாடு ஒன்றிற்கு குழியெயர்வதற்கான ஆலோசனைகள் மற்றும் வழிகாட்டல்கள்
- Other Air ticketing related services
- Hajj & Umra Arrangements
- Visa related Assistances
- Student Visa Guidance

Travels & Tours

Since 1986

Our Travel & Progress Companion

No. 9, Main Street, Kalmunai. Hotline : 077 067 3062

Head Office : 323, Maccamady Road, Maruthamunai - 03. Tel : 067 222 9486

mhtravelsntours@gmail.com Tel : 067 205 9434, 075 808 9968

Business & Tax consultation in the Heart of Kalmunai Town...

- Tax Planning
- Income Tax
- VAT / SVAT
- NBT / ESC (old)
- CGT
- PAYE / APIT (Employer)
- Agribusiness consultation
- Audit
- Accounts Preparation
- IAS / IFRS, LKAS / SLFRS Consultancy
- Book Keeping
- Outsourcing services
- POS Solution
- Cooperate Secretarial Services

elite

Biz & Tax Consultancy

No. 10, Main Street, Kalmunai. M : 077 067 3062

Tel : 067 205 9434, info@elitetaxcon.com, www.elitetaxcon.com

இச் சஞ்சிகை, இல. 378/2, ஸம் ஸம் வீதி, மருதமுனை - 03, டிஜிட்டல் இன்பொமேசன் சிஸ்டம் (DTS) நிறுவனத்தினரால் 289, பிரதான வீதி, மருதமுனை Jesa Grafix இல் அச்சிட்டு ஜூலை 2022 இல் வெளியிடப்பட்டது.